

Praksis. Vi fik et klart Svar: Nej, Systemet var uanvendeligt, hvis man ikke vilde gøre mere Skade end Gavn.

Derfor gentager jeg atter i Dag min Forundring over, at vi atter mødes af dette Forslag, som ingen Steder har hjemme, i alt Fald ikke i Virkelighedens Verden, og vi er imod denne Vej, fordi det ikke er nogen Vej, det er Kviksand, det er Hængedynd, det er i alt Fald sikkert, at Penge vil det sluge, men selve Kærnen i Problemet, i Arbejdsløshedens Problem, Krisens Problem, vil det efterlade lige saa uløst, den Dag Tilskuddet falder bort, som vi saa Tilfældet var ved den store i saa mange Henseender tragiske Konflikt, der rummes i den engelske Kulgrubekrise og Kulgrubestrejke.

Hertil er jeg altsaa enig med den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Slesbager, i de Anskuelse, han i Gaar gjorde gældende. Men efter Afvisningen af Tilskudsforslaget har Venstre jo kun dette ene at anvise: Ned med Lønningerne. Ogsaa vi siger, at Lønnen maa ned, saa langt ned, som Konkurrenceevnens Krav berettiger, og jeg kan kun beklage, at den højtærede Erhvervsminister i sin Forelæggelsestale saa stærkt fremhævede, at den automatiske Lønnedgang, der fulgte Pristallet, ifølge de Overenskomster, der blev sluttet i Fjor, nu var færdig. Den automatiske Lønnedgang er utvivlsomt færdig, hvis Systemet skal blive ved ogsaa efter Udløbet af den nuværende Overenskomsttid, men det er dog lidt forkert, mener jeg, at drage den Slutning, som den højtærede Minister gjorde i sin Forelæggelsestale, at nu er der ikke noget at vente efter, han syntes derimod at antyde, hvad der ogsaa fra anden Side er blevet meget stærkt antydet, at Industrien egentlig nærmest benytter denne Situation til en maskeret Lockout. Der bagved skulde ligge, at det var i Industriens Interesse at standse Hjulene, og jeg tør sige med det Kendskab, jeg har til dansk Industri, at ingen Beskyldning kan være mere uretfærdig end en saadan i denne Situation. Men maaske det kun var en Taleblomst fra det højtærede Ministers Side.

Med større Glæde lagde jeg Mærke til, at den højtærede Minister henstillede, at man i de kommende Tider søgte Samarbejde mellem Arbejdsgivere og Arbejdere i Stedet for, som Ministeren tilføjede, at excellere i de sædvanlige Tilbud om Lockout og anden Krigsførelse. Hvis han med dette Begreb „anden Krigsførelse“ forstaa Strejke og Storstrejke, kan jeg ganske tiltræde denne Opfordring til Samarbejde, som dog altsaa

ikke staar i alt for god Samklang med det øvrige Indhold af den højtærede Ministers Udtalelser paa dette Punkt. Det er jo nemlig et Fejlsyn, at vi kan sætte Lønningerne efter eget Forgodtbefindende herhjemme. Det er i høj Grad et Fejlsyn. Vi kan selvfølgelig gennem mere eller mindre drabelige Lønkampe tilkæmpe os saa og saamange Kroner og Øre paa Papiret, saaledes som vi saa Hr. Lyngsø gjorde det i Fjor som Afslutning paa den store ødelæggende Arbejdskamp; men hvis disse Kroner og Øre paa Papiret ligger over det, som den internationale Konkurrenceevne dikterer os ud fra Virkelighedens Niveau, saa vil disse Lønninger, saa skønne de end ser ud, netop ogsaa kun blive paa Papiret. Det er det, de er i Øjeblikket, de høje skønne Lønninger, medens Virkeligheden anviser en stigende Del af danske Arbejdere en helt anden Uvej, nemlig Understøttelsens.

Det kan heller ikke forbavse, at det er saadan. Naar Kronen takket være den alt for hastige Deflation er gaaet op med 40 pCt., hvilket vil sige, at alle vore Priser paa Verdensmarkedet paa Eksportvarer er gaaet tilsvarende ned, og de store Industriens Lønninger følgende den automatiske Prisregulering kun er gaaet 17 pCt. ned, hører der ikke megen Fantasi til at forstaa, hvad Resultatet bliver; og forstaaer man det ikke gennem Fantasier, saa viser jo den daglige Virkelighed os det. Vi ser det gennem Arbejdsløshedens Tal, gennem Standsninger i Erhvervslivet, gennem det Tryk, der hviler over hele det samlede danske Samfund. Jeg tror, at det at erkende denne nøgterne Sandhed, at følge denne Appel til Samarbejde, til Samforstaaelse, vil jeg kalde det, i Erhvervslivet, vil være mere paa sin Plads end de dunkle Taler om en maskeret Lockout o. s. v.

Som sagt, jeg hilser denne Udtalelse fra den højtærede Minister, der viser, at han ogsaa er opmærksom herpaa. Jeg vil gerne stærkt understøtte, at hævder man et saadant opportunt Syn i Lønsørgsmaalet, er der intet arbejderfjendsk i dette, tværtimod. Der er af Formanden for Industriraadet, Direktør Overgaard, nylig i en Radiotale med Styrke gjort gældende, og jeg synes med stor Ret, at det er bedre for en Arbejder at have f. Eks. 10 Kr. om Dagen i 300 af Aarets Dage end at have 12 Kr. pr. Dag og saa kun have Beskæftigelse i f. Eks. 100 Dage og Resten af Tiden være henvist til Understøttelse. Naar jeg nævner disse Tal, 10 og 12, vil denne Nedgang paa 20 pCt., der er vilkaarlig valgt, men sikkert svarer til, hvad der vil være